

gøres. Men vi erkender, at her er der tale om nogle konkrete dokumenter, og vi mener faktisk, at hvis der er nogle ting, der skal offentliggøres, kunne det være måden, at vi siger, at så kunne det være det og det og det, for i Kristeligt Folkeparti er vi faktisk generelt imod fordækt-hed.

Men da der også er tale om en pakkelse-ning her, må vi bare konkludere, at vi ikke kan gå ind for forslaget på den måde, det er skruet sammen på fra forslagsstillerens side. Vi er altså positive over for ideen, men vil gerne tage konkret stil-ling til hver enkelt af dokumenterne.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfø-
rer for forslagsstillerne.

Der skal være mere ro i salen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg naturligvis sige SF og Enhedslisten tak for støtten til forslaget og også tak til Kriste-
ligt Folkeparti for en positiv tilgang til det her. Hvis det er et spørgsmål om, at vi på en anden måde får anmodet om indsigt i de pågældende dokumenter, for at også Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget, diskuterer vi selvfølgelig meget gerne det.

I forhold til det principielle – en række be-
mærkninger:

Kl. 18.30

Det er rigtigt, som skatteministeren var inde på i sin indledning, at det her jo langt fra er nogen ny sag. Den har jo været undervejs i årevis i forskellige afskygninger, og der har været stillet en meget lang række af spørgsmål, både direkte som § 20-spørgsmål, altså fra det enkelte folke-
tingsmedlem, og også gennem Skatteudvalget.

Det har været nogle sager, der har optaget ganske mange folketingsmedlemmer, og som det allerede er fremgået af debatten indtil nu, har det i særdeleshed været Venstrefolk, som tidligere i oppositionsrollen ytrede sig om em-
net, og vi har været så venlige at lade Venstres folketingsmedlemmer glæde sig over de mange citater, der kunne findes frem, når man på ma-
skinen søgte efter engagerede mennesker i de her spørgsmål.

Mit synspunkt er, at det sagsforløb, der har været, og den opmærksomhed, der har været fra så mange betydningsfulde mennesker i det her samfund, må være en skærpende omstændig-
hed for Folketinget i behandlingen af, hvorvidt

vi nu skal have mulighed for at få indsigt i de pågældende dokumenter.

En af de væsentligste ting for et parlament, som Folketinget jo er, som lovgivende magt, men ikke bare som lovgivende magt, men også som kontrollerende funktion over for den ud-
øvende magt, altså regeringen, er, at når Folke-
tinget mener, der er noget, der er interessant at gøre sig bekendt med, for at vi kan udøve vores kontrollfunktion, så skal Folketinget også have mulighed for at gøre sig bekendt med de pågæl-
dende informationer – enten i offentlighed, hvor alle kan deltage, eller også i fortrolig form.

Det er jo derfor, vi i udvalgene – og jeg har så henvist til Finansudvalget flere gange, for der har vi jo en årelang praksis for, hvordan vi hånd-
terer sådan noget – har mulighed for at gå til mi-
nisteren meget direkte og sige, at der er nogle ting, vi vil have informationer om, have viden om.

Så er det jo rigtigt, som det også har været fremført både i mange af de svar, der er givet tidligere – også af den tidligere regering – og også i dag fra de nuværende regeringspartiers side, at vi har en offentlighedslov, vi har nogle bestemmelser, der siger, hvornår man er pligtig til som regering at oversende sådan nogle oplys-
ninger til Folketinget, så vi kan udøve vores kontrol.

Der er det jo rigtigt, at der er regeringen ikke i udgangspunktet lovmæssigt forpligtet til at of-
fentliggøre de dokumenter. Derfor er det også lidt interessant, hvad det er, Justitsministeriet i virkeligheden har skrevet om det forhold, at re-
geringen altså på den ene side ikke er forpligtet til at oversende de her dokumenter, men at Fol-
ketinget alligevel ønsker at gøre sig bekendt med de pågældende dokumenter.

Det her er jo ikke bare interessant i den på-
gældende sag, det kan være interessant i mange andre sager, hvor Folketinget ønsker at gøre sig bekendt med nogle ting.

Der ligger jo, som der også henvises til i be-
slutningsforslaget, en besvarelse. Det er skatte-
ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 68 af 3. februar 1995 fra Skatteudvalget, hvori Justits-
ministeriet, som man har bedt om et bidrag til den pågældende besvarelse, anfører:

»... at regeringen ikke er forpligtet til at over-
sende oplysningerne, men at afvejningen af, om oplysningerne til Folketinget skal gives, i almin-
delighed vil føre til, at de ønskede oplysninger videregives for at sikre, at Folketingsudvalgene har det fornødne saglige grundlag for at gen-